

З новим навчальним роком, колеги!

За якість та безпеку життя! • For Quality and Safety of Life!

Університетський КУР'ЄР

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Газета виходить з вересня 1956 року

№5-6 (1961-1962) 26 серпня 2014 року

Більше 80 відсотків (!) цьогорічних першокурсників університету навчатимуться за державний кошт

ОФІЦІЙНО

Вибори ректора університету відбудуться 29 серпня

Обрання ректора університету відбудеться на конференції трудового колективу 29 серпня. Про це повідомило Міністерство освіти і науки України.

Документи для участі в конкурсі на зайняття посади ректора НУБіП України подали два претенденти – доктор педагогічних наук професор С.М. Николаєнко та доктор сільськогосподарських наук професор М.Г. Повозніков (м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області).

Відповідно до Закону України "Про вищу освіту" та Статуту університету, для організації та проведення на належному рівні виборів створений організаційний комітет, який очолює голова профспілкової організації НУБіП України І.П. Гаврилюк.

До державних свят приурочені

В університеті пройшли заходи з нагоди 23-ї річниці незалежності України і Дня державного Прапора.

Детальніше на стор. 2.

Инф. "УК"

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

Грантова допомога уряду Японії

Уряд Японії надасть Україні грант непрямої допомоги на закупівлю спеціального обладнання для медичних закладів та дослідницьких установ України, які працюють над подоланням наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Відповідна угода між урядами двох країн вже підписана.

Серед адресатів цієї допомоги – і НУБіП України. Детальніше – на стор. 6.

АКТУАЛЬНО

Програма розвитку університету "Голосіївська ініціатива - 2020"

висунута на розгляд колективу

Днями громадськості університету було презентовано проект Програми розвитку університету "Голосіївська ініціатива - 2020". Його представив в.о. проректора з науково-педагогічної роботи та розвитку університету С.М. Кваша. Детальніше – на стор. 6.

ЖИТТЯ ЯК ЗАХОПЛЕННЯ

От і пробіг дві третини дистанції Кінь: ви ще не забули, що за східним календарем 2014-й – рік Синього Коня? Але що ми знаємо про цю благородну тварину? Провівши опитування, редакція виявила, що не так вже й багато. Між тим про коней, одних з найкрасивіших і найграціозніших тварин на землі, можна розповідати без утиху. Принаймні, справжній фанат своєї справи – міжнародний суддя з коню, член правління Національної федерації кінного спорту України, віце-президент федерації кінного спорту Києва та Київської області, організатор змагань на Кубок Дарлінга і завідувач навчально-виробничої лабораторії з конярства НУБіП України А.В. Скабард – у цьому переконана давно.

Інтерв'ю читайте на стор. 8.

А.В. Скабард – у цьому переконана давно.

1 ВЕРЕСНЯ

Слово до першокурсників

Дорогі наші юні колеги! Саме так, колеги. Адже на момент, коли верстався цей номер газети, ви всі вже зараховані до числа студентів. Саме наш престижний і один з найстаріших в Україні виш свого часу закінчував і я. Звісно, з того часу багато чого змінилося. Але мова не про це.

Ставши студентами нашого славного університету, ви визначили свій шлях у житті. І, пройшовши цей нелегкий, але цікавий, шлях студентства, забезпечите своє майбутнє!

Наш колектив гарантує вам якісну освіту! Адже НУБіП – один з провідних закладів освіти, науки і культури, університет дослідницького типу, яких в країні лише десяток. Навчальний процес і наукові дослідження забезпечують більш як 3 тисячі науково-педагогічних і педагогічних працівників, у т.ч. 29 академіків, 335 професорів і докторів наук, понад 1300 доцентів і кандидатів наук.

На 19 факультетах базового закладу університету в Києві і в його 13 регіональних підрозділах навчаються понад 30 тисяч студентів і слухачів та більше 600 аспірантів, докторантів і пошукувачів. Відсьогодні ви – молоді неофіти-першокурсники – члени цієї дружної сім'ї!

Зараз університет готує потрібних державі, українському селу фахівців з біо- і харчових технологій, комп'ютерних наук та економічної кібернетики, агрономів, екологів, лікарів ветеринарної медицини, зооінженерів і рибогосподарів, лісівників і фахівців садово-паркового господарства, інженерів-механіків, конструкторів та дизайнерів машин, енергетиків і автоматників, економістів, бухгалтерів, фінансистів, менеджерів та маркетингістів, юристів і землевпорядників, соціальних педагогів, філологів.

Після завершення навчання за програмами бакалаврської підготовки ви можете продовжити його за відповідними спеціальностями магістратури – як у нас, так і за кордоном. Магістратура у нас – одна з кращих в країні, недаремно ж вона функціонує вже майже двадцять років. Навчальні плани і програми підготовки магістрів пройшли експертизу на предмет їх адаптації і відповідності вимогам американської та європейської систем вищої аграрної освіти, що засвідчують меморандуми про взаємознання з рядом провідних університетів світу.

Нині система підготовки магістрів в університеті побудована на виборі індивідуальної траєкторії на-

вчання студента. В її основі лежить формування інноваційного освітньо-виховного середовища, що базується на поєднанні дослідництва і навчання. Особливості цієї системи – у максимальному наближенні змісту освіти до сфери працевлаштування, що здійснюється за виробничою та дослідницькою спеціалізаціями.

Діяльність нашого університету спрямована також на інтеграцію в європейську та міжнародну освітню систему. Його широкі міжнародні зв'язки створюють умови для стажування та навчання у багатьох університетах США, країн Європи і Азії. Нині підписано угоди про отримання студентами подвійного диплому НУБіП України та семи університетів Німеччини, Нідерландів, Японії, Польщі та інших країн.

Наше завдання – не лише готувати кваліфікованих спеціалістів, а додати гуманітарну і культурну складові, виховувати патріотів України, здатних гідно захистити незалежність і суверенітет держави.

Творчих злетів, успіхів у справі навчання, оволодіння скарбами науки! Хочу, щоб ви і ваші викладачі, батьки і друзі були щасливими і успішними. З роси і води вам, юні!

З повагою – професор Станіслав Николаєнко

Що вплинуло на Ваш вибір університету? – з таким питанням редакція газети "Університетський кур'єр" звернулася до новоспечених першокурсників.

Артем Чернявка, студент 1-го курсу факультету харчових технологій та управління якістю продукції АПК:

СТУДЕНТСЬКЕ ПОПОВНЕННЯ

Дороги, які ми обираємо

– Про університет дізнався від своїх друзів. А перше враження від зустрічі з ним – "Ого, який масштабний!" Нам розповіли про можливості, які надає університет та факультет. Також сподобалось те, що кожен студент, який має бажання займатись самоврядуванням, може

розвивати свої лідерські здібності у студентській раді гуртожитку, студентській організації факультету або університету.

Кожен може знайти тут те, що найближче до душі. А її ерзацем не обманеш! Задоволений, що обрав саме НУБіП України...

З днем народження, Україно!

Колектив університету зібрався на урочисте зібрання з нагоди 23-ї річниці Дня незалежності України.

З великим державним святом колеги вітають очільник університету С.М. Ніколаєнко. Він пригадав основні віхи новітньої 23-річної історії держави. Основними з них стали 16 липня 1990 року (саме тоді вперше святкували День незалежності України), 24 серпня 1991 року (коли Верховна Рада України

проголосила незалежність), 1996 рік, коли була прийнята Конституція України.

Згадав керівник університету й інші важливі для державотворення події. Серед них - грудень 1991 року, який назавжди увійшов в історію нашої країни. Тоді майже 90% населення, в т.ч. і в Криму та на Донечині і Луганщині, на Всеукраїнському референдумі підтримали незалежність України. І наша біда та вина, що не змогли організувати робо-

ту в цих регіонах так, аби виправдати надії людей та зробити все, щоб цей відсоток ставав все вищим.

Вітаючи колектив від громадських організацій, голова профспілкової організації співробітників НУБіП України І.П. Гаврилюк висловив пропозицію започаткувати нову традицію: щороку збиратися напередодні Дня незалежності у вишванках і відзначати це свято.

О.Наконечна

УРОЖАЙ- 2014

У навчально-дослідному господарстві "Великоснітинське" ім. О.В. Музиченка відсвяткували обжинки – закінчення збирання ранніх зернових.

Старше покоління хліборобів добре пам'ятає, що то таке – День врожаю, або інакше обжинки. Бо саме так звикли називати на селі день, коли в полях закінчували збирати зернові. Та якось сталось, що традиція ця у навчально-дослідних господарствах університету призабулася. А жаль! Адже кожен, причетний до цієї великої справи – вирощування хліба – хоче, свідомо чи ні, щоб його працю вшанували. А працю хлібороба, незалежно від результатів, легкою не назвеш!

У цьогорічному короваї Київщини, найбільшому за часи незалежності України, є і частка хліборобів навчально-дослідних господарств університету. Вони зібрали 4351,1 тонн зернових, зокрема 1453,6 – озимої пшениці. Найкраще попрацювали у НДГ "Великоснітинське". Тут урожайність пшениці склала 46ц/га – на 11 ц/га більше, порівняно з минулим роком. Також, відразу по збиранню врожаю, на полях підбиралася солома ярих та озимих культур – на корм і підстилку худобі. Сьогодні на складах – в рулонах і тюках – уже зберігаються 500 тонн. Планується ж 1000 тонн.

Тож не випадково саме у "Великоснітинському" вирішили відновити призабуте за останній час свято обжинків, на якому традиційно вшановували кращих працівників ланів.

За швидко та якісне проведення жнив і високі трудові досягнення Почесними грамотами "За заслуги перед НУБіП України" нагородили комбайнерів А.І. Діхтяря, Л.О. Сідька,

Обжинки відроджуються

водіїв П.І. Стецького, А.І. Масика, Ю.П. Діхтяря, В.Л. Ланового, І.М. Кощара, головного агронома В.О. Салієнка, агронома-наставника І.Й. Пипка, завідувача зернотоком В.Т. Відьмук, оператора зернових машин П.С. Лобаса, головного інженера О.О. Марчука, агронома В.П. Завадського. А ще передовиком вручили грошові премії.

Хліборобів, які зібралися на свято, від імені керівництва університету вітає в.о. першого проректора І.І. Ібатуллін. Він побажав їм майбутніх високих врожайів, відповідних зарплат і, головне, стабільності.

– Хай поки що ми і маємо не дуже високі показники, – ділиться думками Ігор Ілліч. – Але керівництво університету робить і робитиме все необхідне, аби вони покращувалися. Я вперше приїхав у "Великоснітинське" у 1972 році, коли господарство міцно стояло на ногах. Звідтоді був тут по роботі часто, бачив і хороші часи, і не дуже – до сьогодні НДГ пройшло досить нерівний шлях. Наша задача – щоб воно знову міцно стало

на ноги, хоч це сьогодні справа не з легких...

Не з легких, та можлива. Особливо якщо мати перед очима такий приклад, як нинішній директор господарства М.П. Журавель. Микола Петрович очолює "Великоснітинсь-

ке" лише 26 липня, тобто на день обжинків керував усього двадцять днів, але зумів здобути довіру і об'єднати колектив, який у найкоротші строки зібрав урожай. Або молодий головний агроном – місцевий мешканець В.О. Салієнко, якому порадами допомагає І.Й. Пипко, для котрого, здається, в агрономічній справі таємниць не лишилось. Радує і те, що в господарстві працює чимало молоді, а це – багато що значить.

На святі директор НДГ М.П. Журавель та голова сільської ради Н.П. Пипко від колективу господарства та громади села запевнили: вони та їх колеги по хліборобській ниві зроблять усе, аби поліпшувати результати праці, а село розвивалося.

В. Туринський,
начальник відділу інноваційної діяльності та трансферу технологій

УКРАЇНСТВО

Знамено нації

23 серпня в Україні відзначили День державного Прапора.

Сучасний державний прапор України – це стяг з двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів. Вони походять від герба Галицько-Волинської держави. В європейській геральдиці синій символізує великодушність, чесність, вірність і бездоганність, а жовтий (золотий) – знатність, могутність і багатство, а також силу, вірність, чистоту, справедливість, милосердя і упокорювання. Існує ще одне популярне, хоча й не геральдичне, тлумачення, за яким синій колір символізує небо, а жовтий – пшеничне колосся.

Після розвалу СРСР синьо-жовтий прапор де-факто використовувався як державний стяг незалежної України. 18 вересня 1991 року Президія Верховної Ради України юридично закріпила за ним статус офіційного прапора країни.

Тож нинішнього 23 серпня університет убрався в синьо-жовті шати – корпуси і студентське містечко прикрасили державні прапори. А наші студенти взяли участь у загальнодержавних та університетських заходах – як в базовому центрі в Києві, так і в регіональних навчальних закладах.

НАУКА МОЛОДА

Давайте творити власне завтра вже сьогодні

Нещодавно дипломи переможців стипендіальної програм "Завтра. UA" – першої в Україні приватної загальнонаціональної ініціативи з підтримки талановитої молоді, започаткованої Фондом Віктора Пінчука, отримали троє студентів НУБіП України – Олександр Івченко, Тарас Сівченко і Марія Рибчинська. Головна її мета – сприяти формуванню та зміцненню нового покоління інтелектуальної та ділової еліти країни.

Олександр Івченко: Мені 24 роки, щойно закінчив факультет конструювання та дизайну машин і систем природокористування НУБіП України та здобув кваліфікацію "інженер-механік". Не знаю, як складеться моя подальша доля, але я дуже задоволений, що навчався саме тут.

Мене змалечку цікавила технічна творчість. А коли підріс, став студентом, увесь час на думку спадали ідеї з покращення та удосконалення різних механізмів і систем. І от одного разу, слухаючи "пару", де йшлося про механізоване збирання фруктів з дерев, задумався: чому б не спроектувати установку, яка змогла б не тільки перевершити існуючі зразки і змінити принцип роботи, але й об'єднати інші технологічні операції – догляду (обприскування від шкідників), формування крони, збирання насіння лісових дерев, упакування крони при пересадці. Результатом стала наукова робота "Універсальна установка для догляду за деревами лісових та садово-паркових насаджень", виконана на кафедрі механіки та опору матеріалів. Її висококваліфіковані викладачі – професор М.Г. Чаусов і доцент А.П. Пилипенко – допомагали у здійсненні задумів.

А одного прекрасного дня, зайшовши до деканату, я зустрівся з нашим деканом О.А. Марусом, який запропонував подати цю роботу на конкурс Фонду Віктора Пінчука. На що я, не довго розмірковуючи, погодився. І виявився серед цьогорічних лауреатів. Повірте, почуватися в лавах стипендіатів програми ЗавтраUA – надзвичайно цікавого проекту – доволі приємно!

Тож починайте творити власне завтра вже сьогодні...

Тарас Сівченко: Під час навчання на факультеті інженерії агробіосистем, в ході вивчення дисципліни "Система машина-поле", яку викладає доцент О.О. Броварець, мене зацікавили високий рівень механізації сільського господарства та розробка новітніх інформаційно-технічних систем. Мій наставник володіє сучасними методами наукових досліджень. Під час лабораторно-практичних робіт я зрозумів, що актуальною тематикою є підвищення ефективності моніторингу стану сільськогосподарських угідь шляхом реєстрації обробки, аналізу та інтерпретації електропровідних властивостей ґрунту.

Це і стало метою моїх наукових досліджень. Одного разу Олександр Олександрович запропонував підготувати наукову роботу і взяти участь у програмі Фонду Віктора Пінчука "Завтра UA". Що ми вдвох і зробили. Так на світ з'явився пристрій для визначення електропровідних властивостей ґрунту – досить актуальний на сучасному етапі розвитку сільського господарства.

За допомогою нашого пристрою дослідницьким шляхом можливо визначити параметри електропровідності сільськогосподарських угідь. Стає зрозумілим, в якій частині поля потрібно внести більше чи менше поживних речовин та добрив. За допомогою спеціальних програмних продуктів, згідно визначених даних, створюється картографічну карту для даного поля на внесення добрив та посіву сільськогосподарських культур.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Станіслав Ніколаєнко: "Не ділити на своїх-чужих, а оцінювати за справами"

Ось вже більше двох місяців, як С.М. Ніколаєнко очолює НУБіП України. Що за цей час зроблено, з якими проблемами зіткнувся новий керівник університету? Якими він бачить освітню галузь загалом і наш виш зокрема? Про це та інше – в інтерв'ю, яке "Університетський кур'єр" пропонує вашій увазі.

Університетські проблеми маємо вирішувати самі

– Станіславе Миколайовичу, як працюється, який настрій, що вдалося, що турбує?

– Працюється добре, правда, результати не ті, що хотілося б. Та не все одразу. Здала університет здавався більш благополучним, зблизка ж проблем виявилось набагато більше. Стан матеріально-технічної, науково-навчально-лабораторної бази критичний. Навчально-дослідні господарства як після війни. У гуртожиток без брому чи валеріани заходити не можна...

Знаєте, що ще кинулось у вічі з перших днів роботи в університеті? Це те, що він живе ніби двома життями. Одне – це життя бюрократії "на горі": земельні скандали, корупція, проблеми і т.д. "Внизу" – сотні викладачів і співробітників, які засівають ниву розумним, добрим, вічним і на яких виш тримається.

Та, попри все, настрої робочий. Діло буде. Очі бояться, а руки роблять, як казав мій батько. Зараз визначаються пріоритети, проведено глибокий секторальний аналіз діяльності, завершується формування команди. Залучаємо до наших проблем громаду: створюємо міжнародну Асоціацію випускників НУБіП України, активно працюємо з бізнесом, урядом. Як результат, за півтора місяці зібрали на ремонт третього корпусу більше 900 тисяч гривень благодійних внесків. Організовано провели випуски, набір в магістратуру, бакалаврат. В навчально-дослідних господарствах змогли в архіскладних умовах зібрати врожай, провели обжинки, а тепер вже готуємося до посівної.

І все це – колективом. Тож ще раз переконався у вірності власного життєвого принципу: не ділити людей на своїх-чужих, а оцінювати їх за справами. Ось і весь секрет.

– На якість політишення державного фінансування надіяться не доводиться. Тож звідси і запитання: Ваша точка опори як очільника університету?

– Звичайно, це люди – викладачі, вчені, технічні працівники, студенти, а також ті, хто підтримує нас за межами університету. Університет має колосальний невисторжаний потенціал. Його слід розкрити, дати кожному можливість розкритися творчо. Це головне!

Свого часу Остап Бендер сформував своєрідну формулу успіху: "час, якого у нас багато, – це гроші, яких у нас немає". Та то було тоді, а

зараз, на фоні агресії Росії на Сході України, держава не має ні часу, ні зайвих грошей для вирішення всіх своїх проблем.

Але, як би там не було, ми власні університетські проблеми маємо вирішувати самі, залучати до них чим більший загал.

Без ясної перспективи розвитку села – аграрна освіта не знайде свого місця в державі

– У чому, на Вашу думку, полягають проблеми сучасної вищої, в т.ч. аграрної, освіти та які шляхи їх вирішення?

– Вища школа України така, як і вся наша держава: є добре, сучасне, а є таке, що потребує оновлення. Наш університет розвивається ніби за двома векторами розвитку. Один – класичний, з нахилом до наук про життя, вивчення біосистем. Інший – аграрно-технологічний. Я не хочу їх протиставляти: їх треба поєднати.

Аграрна галузь економіки зазнала істотних змін, викликаних розвитком новітніх технологій у генетиці, біотехнологіях, інформатиці, а також у рослинництві, тваринництві, енергозбереженні тощо. Пріоритетом державної політики мусить стати біоекономіка. Розшифровка геному людини вже стала національним проектом у США. Їхня біофармацевтика виробляє товарів на 25 мільярдів доларів на рік, ринок трансгенних організмів в агросфері країни – ще 30 мільярдів. А у нас?

Відповідно і вища аграрна освіта нині потребує модернізації. Проаналізуйте діяльність 20 агроуниверситетів України – і побачите, що я правий. Без ясної перспективи розвитку села аграрна освіта не знайде свого місця в державі. І хто, як не наші мудрі вчені, мають дати відповідь, як ці питання вирішувати? Щорічно з села стягують до 50 мільярдів гривень податків, потім 20 мільярдів з них повертають. Ось так і живуть селяни.

Аналіз українського та світового досвіду дозволяє визначити шляхи підвищення конкурентоспроможності в галузі надання освітніх послуг – розширення джерел фінансування освітніх програм університету, особливо міжнародних, загальнодержавних; налагодження ефектної взаємодії з провідними роботодавцями; реалізація ступеневої освіти за схемою "школа – коледж – університет".

Особлива увага – забезпеченню якості освіти, використанню результатів наукових досліджень у на-

вчальному процесі. До цих же шляхів слід віднести насичення баз практичного навчання – наших НДГ – сучасними технікою та технологіями, підготовку та реалізацію інноваційних проектів і залучення студентів до їх реалізації.

Реалізація вищезгаданого надасть НУБіП можливість підтвердити статус дослідницького і увійти до числа кращих університетів світу та топ-5 вишів України. Більш детально з нашими намірами можна ознайомитися в проекті Програми розвитку університету "Голосівська ініціатива – 2020", яку ми оприлюднили на сайті.

– А чому саме така назва – "Голосівська ініціатива"?

– Це нормально і сучасно. По-перше, університет розташований в Голосіві. По-друге, а чому європейські освітньо-наукові програми зветься "Болонська угода", "Лисабонська стратегія"? Більшість позитивно оцінює таку назву.

– Як оцінюєте новий Закон України "Про вищу освіту"? Що він нам принесе?

– Неоднозначно. Той закон, який ми з ректором КІП Михайлом Згуровським передали два роки тому до парламенту, і той, що прийнято, – це небо і земля!

Але є і добре. Ми, як дослідницький університет, матимемо право самостійно приймати рішення по присвоєнню вчених звань і наукових ступенів, врешті-решт, позбавимося шапкоуку державного казначейства. В структурі бюджету університету до 25% витрат йтимуть на науку. Та без нової економічної моделі, на одному держбюджеті університет не виживе!

До 600 годин на рік зменшиться науково-педагогічне навантаження на викладачів. Додатковий поштовх отримує студентське самоврядування. Але про це пізніше.

Навчальний рік вже на порозі

– Закінчується підготовка навчальних корпусів і кампусу до нового навчального року. Що можете сказати в цьому плані загалом, і зокрема – про відновлення третього корпусу, своєрідної візитівки університету?

– Ви знаєте, що нині ситуація критична. Та ремонтні роботи тривають, в т.ч. і в третьому корпусі. Вишукуємо кошти, залучаємо добродійників. За два неповних місяці ми залучили більше 900 тисяч гривень благодійних внесків, в чому велика заслуга першого проректора І.І. Ібатуліна. Потрібно сказати, що на наше прохання допомоги відреагували багато випускників, а також викладачі та співробітники університету.

Ремонтні роботи тут вже розпочалися. Відновлення корпусу №3 йшло б активніше, якби своєчасно були виготовлені документи, проведені експертизи. Робимо практично все "з нуля". Та все одно, попри організаційні, фінансові проблеми, восени плануємо підвести його під дах і встановити всі вікна. Потім почнеться внутрішній ремонт, який оцінюємо більш ніж у 60 мільйонів гривень. Робимо в борг, під чесне слово...

Завершуються ремонти на всіх об'єктах, які того потребують. Тож нове студентське поповнення університету зустрине у більш-менш відремонтованих корпусах і гуртожитках. Хоча перенаселення гуртожитків колосальне! І тут без будівництва нових гуртожитків не обійтися.

До речі, ми запровадили "чистий четвер", аби разом наводити лад в господарстві. Зараз займаємося створенням генерального плану розвитку університету, узаконенням землевідводів.

– Принагідно, згадайте про приймальню кампанію-2014 і студентський контингент, який поповнив колектив університету.

Ситуація в цьому році була непростю. Спочатку нам на 24-53% скоротили плани набору і в магістратуру, і на бакалаврат. А це означало, що більше 200 викладачів треба було скорочувати. Та загальними зусиллями ситуацію виправили, не допустили цієї біди. Хоч це було не просто.

Нинішнього літа майже двадцять тисяч абітурієнтів подали заяви на вступ, тож конкурс склав десять осіб на місце.

Зважає: більше 2500 абітурієнтів – це відмінники навчання! І ось про що хочу ще сказати: майже 80 відсотків з нині зарахованих студентів, більшість з яких з сільської місцевості, навчатимуться за рахунок державного бюджету...

Місце університету – в першій п'ятірці вітчизняних вишів

– НУБіП – університет дослідницький. Які інноваційні розробки його вчені можуть запропонувати для розвитку економіки, забезпечення екологічної стабільності країни?

– Унікальність нашого університету – у синергії від освітнього процесу та науково-дослідної роботи, а також у внутрішній інтеграції діяльності підрозділів різних напрямів. Так, спільна дослідницька робота вчених-ветеринарів та науковців у галузі інформаційних технологій дозволила розробити програмно-аналітичний продукт, який забезпечить інформатизацію та комп'ютеризацію діяльності ветеринарних

лікарів. А триумфірат вчених екологів, техніків та рослинників дозволяє розробляти екологічно безпечні та енергоощадні технології вирощування продукції рослинництва. Нині ми думаємо над співпрацею з новим керівництвом Національної академії аграрних наук України, іншими університетами, зокрема Національним технічним університетом України "Київський політехнічний інститут", Київським національним університетом імені Тараса Шевченка. На часі міжконтинентальні, міжінститутські дослідження, бо один в полі не воїн.

Особливий інтерес представляють енергоощадні, екологічно безпечні технології, нові методи селекції та прискореного виведення цінних генотипів тварин, техніка для комплексної механізації, електрифікації та автоматизації виробництва, новітні технології використання відновлюваних джерел енергії, технології дистанційної оцінки сільськогосподарських угідь та лісового фонду України, інноваційні педагогічні технології тощо.

– Чи цікаві дослідження наших вчених міжнародному співтовариству?

– В цьому році університет виконував 40 наукових проектів спільно з європейськими дослідними установами. Над ними працювали знані в світі вчені НУБіП України.

З кожним роком підвищується рейтинг наших вчених. Сьогодні немає уніфікованого показника, за яким можна було б оцінити діяльність науковців, але найбільшої популярності і визнання набув інструментарій наукометричних баз, у т.ч. індекс цитування. У 2013 році НУБіП України, за версією Scopus, серед вишів країни посів 27-ме місце, тоді як роком раніше – 33-те. Тобто маємо зростання на шість позицій. Проте реальне місце університету – в першій п'ятірці вітчизняних вишів. Відставання в міжнародній діяльності, недостатній рівень індексу цитування та інше гальмують справу.

– Якщо вже мова зайшла про індекс цитування, який він у Вас особисто?

– Знаєте, я більше займаюся організацією науки і освіти, але інколи щось і пишу. Маю 11 книг, до сотні статей. Здається, мій індекс – десь 10.

– За кілька днів – вибори ректора. Хвилюєтесь?..

– Як і всі живі люди. На мою думку, мова повинна йти не про самі вибори, а нову стратегію розвитку нашої alma mater. Це зобов'язує. Думаю, що разом ми всі перешкоди подолаємо, і університет набере бажаної висоти...

Інтерв'ю провела І. Білоус

СТУДЕНТСТВО

Скарби, що криються у нас

В університеті закінчується тренінг "Школа першокурсника", до якого залучені всі факультети.

На факультеті екології і сталого розвитку його назвали "12 скарбів". Чому саме так? Дуже просто: учасники опановують 12 основних етапів формування майбутньої професійно орієнтованої, всебічно розвиненої особистості. Майбутні екологи змагалися у спорті, пройшли відбір до аматорських колективів.

Інф. "УК"

ЗНАЙ НАШИХ!

"Горизонт 2020" як дзеркало визнання

НУБіП України включено до Переліку національних контактних пунктів рамкової програми Європейського Союзу "Горизонт 2020".

Програма з фінансуванням близько 70 млрд. євро покликана об'єднати європейські ініціативи дослідницької та інноваційної діяльності і триватиме до 2020 року. До її пріоритетних напрямів належать перспективні наукові дослідження, конкурентоспроможне виробництво, інформаційно-комунікаційні технології, нанотехнології, нове матеріалознавство, біотехнологія, космічні технології, соціальні виклики – демографічні зміни, безпечні продукти харчування, стале сільське господарство та екологічно чиста енергетика. НУБіП України виступатиме координатором двох національних контактних пунктів – за напрямками "Клімат та ефективність використання ресурсів, включаючи сировинні матеріали" і "Харчова безпека, стале сільське господарство, морські дослідження та біоекономіка".

С. Танчик, професор

НАРОД І АРМІЯ

В одному з попередніх номерів "Університетський кур'єр" вже повідомляв про непоправну втрату в сім'ї завідувача кафедри романо-германських мов і перекладу Віталіни Тарасової - трагічну загибель її чоловіка - військового льотчика, командира транспортної авіаційної ескадрильї "Блакитна стежа" 15-ї окремої бригади транспортної авіації Повітряних Збройних Сил України підполковника Костянтина Могилка.

Який він був, цей романтик неба і справжній військовий, згадує подруга сім'ї - доцент кафедри романо-германських мов і перекладу Оксана Іванова.

Вище неба...

Зі змішаним почуттям хвилювання, болю і подяки згадує подорож долею дні знайомства з Костянтином Могилком – нині Героєм України. І думати не хочеться, що присвоєно це високе звання йому посмертно.

Понад усе в житті він був закоханий у небо і навіть жартівливо говорив любій і люблячій дружині: "Вибач, Вітусю, але на першому місці у мене небо, а на другому – ти". Та вона не ображалася і з розумінням ставилася до цієї, єдиної у житті коханого, пристрасті, адже сім'я – маленький синочок, донечка, дружина, батьки, сестричка – ніколи не була обділена його увагою і турботою, теплом і любов'ю – безмежною, як небо.

Костянтин виховував маленького Арсенія справжнім чоловіком ("мужчини не плачуть") і прагнув прищепити йому ті людські якості, якими володів сам – мужність, терплячість, витримка, чесність. Зараз хлопчику всього два з половиною роки і він ще не розуміє, що батько вже не повернеться. Хоча татко якось і наснився йому та сказав, що полетів на небо.

То була людина слова і високої моралі. В ньому відчувалася сила! Його дружина і зараз повторює: "Для Кості гідність і чесність понад усе". А ще він був доброю, щедрою, відкритою, щирою, незламного духу людиною.

Справжній професіонал своєї справи – вимогливий, суворий, справедливий – і водночас людськи розуміючий і душевний. Екіпаж і колеги лише з теплом у душі і вдячністю, сумом і болем

втрати згадують свого командира. Костянтин Вікторович був для своїх "пацанів", як сам любив казати, незаперечним авторитетом, лідером, другом. За їх словами, таких досвідчених льотчиків, як він, в нашій країні одиниці. На жаль, на одного з них в Україні стало менше.

Безперечно, він – ас, недаремно працював за договором "Відкрите небо", вдовив свій транспортник над всією планетою. Мав численні заслуги перед Батьківщиною, за що був відзначений нагородами. Але в першу чергу він – Людина з великої літери.

Маючи дуже високе почуття обов'язку і відповідальності, неодноразово ризикував життям при виконанні службових обов'язків. Не залишився осторонь і нинішніх подій на сході України. Його AN-30B часто виконував спостережні вильоти в зону АТО. Терористи до того трагічного червневого дня вже двічі намагалися збити розвідника. Та Бог не без милості, а козак не без долі: літак, хоч і ушкоджений, повертався на базу. Якимсь після одного з вильотів, готуючи чоловіків комбінезон до прання, дружина Віталіна знайшла в боковій кишені портмоне, яке під час польоту було в кишені комбінезона, а в ньому... куля.

А третій обстріл став фатальним. В небі над Слов'янськом, ворожий з ПЗРК, палаючий AN-30B "тягнув" до останнього: Костянтин Могилко віддав екіпажу команду покинути судно. А сам залишився за штурвалом: справжній командир залишає літак останнім. Він навіть не намагався вистрибнути з парашутом. Таке ж рішення прийняли борттехнік і бортмеханік.

Рятуючи сотні мирних мешканців, підполковник Могилко та його бойові друзі відвели літак від житлових кварталів міста. Ціною власного життя...

Колись, ще за радянських часів, Роберт Рождественский і Оскар Фельцман написали щемну пісню "Огромное небо, одно на двоих" – про військових пілотів – зі словами: "В могиле лежат посреди тишины Отличные парни отличной страны. Светло и торжественно смотрит на них Огромное небо, огромное небо, Огромное небо – одно на двоих". Але, хай там що, та у серцях українців Костянтин Могилко та хлопці з його екіпажу, які загинули при виконанні військового обов'язку, аби жила Україна, житимуть вічно. Бо герої не вмирають!..

О. Іванова

Повертайся живим, Дмитре!..

... Дітей у сімействі Апаріних – семеро, і Дмитро, третьокурсник факультету ветеринарної медицини, – найстарший. Щоправда, вже колишній: юнак подав заяву на перерву в навчанні у зв'язку з тим, що став бійцем одного з територіальних батальйонів Національної гвардії, які сьогодні захищають чи готуються захищати Україну на сході.

– Не можу дивитись, як чужинці паплюжать землю України, – сказав Дмитро ще перед відправкою в навчальний табір. – І якщо додому, в Брусилів, живим не повернусь, – то не буде марно. Бо як не я, то хто?..

Таких, як він – необстріляних, хто раніше автомат і в руках не тримав, а про "курс молодого бійця" лише чув – у Національній гвардії багато. Зараз ці молоді патріоти, під керівництвом досвідчених інструкторів опанували військову справу, – там, на Сході. Бійцями АТО.

А днями у ЗМІ промайнуло повідомлення, що в зоні АТО загинув Студент. Такий псевдо взяв собі студент, який залишив навчання у вищій зарплаті спокою в Україні. А на мобільний Дмитра Апаріна не додзвонився – з тих пір, коли боець із своїм батальйоном відбив у гарячу точку.

Повертайся живим, Дмитре!..

Н.Чехлова

Кров – тим, хто проливає власну

У приміщенні Голосїївської райдержадміністрації пройшла акція зі збору донорської крові для поранених бійців АТО. Студенти НУБіП України також не лишилися осторонь. Найбільш активною виявилася молоді факультетів аграрного менеджменту, рибогосподарського, педагогічного, екологічного і сталого розвитку, технології виробництва та переробки продукції тваринництва, лісогосподарського і ветеринарної медицини.

Наш кор.

АТО тривоги нашої

З проханням допомогти до в.о. ректора Національного університету біоресурсів і природокористування України С.М. Ніколаєнка звернулися бійці батальйону спеціального призначення МВС "Луганськ-1" Руслан Коноша і Віктор Лукашук. Саме в цьому підрозділі проходять службу як міліціонери обидва юнаки – колишні активісти Майдану. Вони прибули в десятиденну відпустку до Києва, аби вирішити нагальні проблеми бійців свого батальйону.

Нещодавній випускник економічного факультету нашого університету Степан Рац, який разом з ними брав активну участь у Революції гідності, познайомив добровольців з керівництвом НУБіП України. Очільник університету С.М. Ніколаєнка і в.о. проректора з науково-педагогічної роботи та розвитку університету С.М. Кваша надали необхідні консультації, безкоштовно поселили бійців до гуртожитку.

Гості розповіли про будні українських воїнів на блокпостах, бо саме на таких укріплених точках і несе службу "Луганськ-1". Та поруч з численними прикладами героїзму хлопці навели і факти корупційності та непрофесіоналізму військового керівництва на місцях. Саме останні вони і були сповнені рішучості довести до найвищого керівництва держави.

Бійці з зони АТО

Хлопці приїхали до Києва у відпустку, хоча назвати це відпусткою язык не повертається. Ці молоді патріоти, які добровольцями пішли боротися з тероризмом на Сході України, приїхали до столиці у пошуках правди – хай навіть і у самого Президента.

– Чому ваш батальйон носить назву "Луганськ-1"?

Р.К.: – Я сам родом з селища Фабричне Луганської області, мені 18. Не міг дивитися, що витворюють сепаратисти у нас на малій батьківщині. Тож і подався у Дніпропетровськ, аби вступити в один з підрозділів Національної гвардії чи міліції. Так і став рядовим міліціонером батальйону "Луганськ-1": у нашому підрозділі багато хлопців з Луганщини, які хочуть з перемогою увійти у рідне місто з відповідною назвою.

– Що змусило вас покинути аж на десять днів блокпост і бойових товаришів?

Р.К.: – Бажання розібратися з тими обурливими випадками, які мали місце під час виконання нашим батальйоном бойових завдань і свідками яких ми стали. Це лише окремі з тих фактів, які можна довести. На жаль, вони наочно ілюструють безвідповідальність чи й, можливо, злочинність у діячів командирів та посадовців осіб.

Спочатку про спорядження. 980 тисяч гривень на спорядження, шоломи, бронезилети, тактичні окуляри, військову форму і взуття тощо на рахунок підрозділу начебто надійшли. А коли привезли форму – виявилось, що виробництва вона Дніпропетровської швейної фабрики, і в неї хоча й можна одягти 50 чоловік, та вона неякісна! Тож воювати в ній не можна.

Коли ж ми відкрито поставили запитання, чому зі всього необхідного, що могло бути придбано на майже мільйонну суму, отримали тільки недоробу і, відповідно, непрактичну та незручну на блокпостах форму – чіткої відповіді не отримали. Комплект такого однострою коштує, за інформацією бійців батальйону, – порядку 100 гривень. Неважко порахувати, що витрачена сума орієнтовно складає всього 5 тисяч. Про берці і говорити годі. У фінансових документах значиться, що за кожну пару віддали 800 гривень – ледь не втричі більше від ринкової вартості. Тобто на взуття могло піти всього порядку 15 тисяч гривень, а не вказані 40. І т.д.

Наш капітан заявив, що він прояснить ситуацію в Дніпропетровській ОДА. І якщо вірити його словам, він таки там побував – на прийомі у начальника управління. Але там йому в грубій формі у відповіді відмовили, і охорона силоміць вивела його. Тож, повернувшись, наш командир звернувся зі словами, що ми, як патріоти, можемо і так – без відповідного спорядження – успішно воювати в зоні АТО. А коли ми запропонували вийти з акцією протесту, до якої залучити і ЗМІ, під стіни облдержадміністрації, нас почали відмовляти. Мовляв, не варто піднімати шум.

А далі всі спроби бійців вияснити, куди ж поділися кошти, закінчувалися їх переслідуванням аж до звільнення. Так, нашому товаришеві Давиду Золіну, який добре знає закони, при нас капітан в явно погрозовому тоні відповів, що "він задає занадто багато запитань". В одному з випадків вияснити правду дійшло навіть до стрілянини з пістолета під ноги...

В.Л.: – Не можемо мовчати і про злочинні дії наших колег з місцевих органів міліції. Не пам'ятаю точну дату, орієнтовно 2-3 червня, бійці нашого батальйону заступили на чергування на блокпосту в місті Кремінна (Красногір'янка). Тоді було затримано двох чоловіків віком 40-45 років кавказької зовнішності, найвірогідніше чеченців. При обшуку у них вилучили значну суму у гривнях і доларах США та поліетиленовий пакунок з порошкоподібною речовиною. Працівники оперативної групи райвідділу МВС України у м. Сватово з експертом, які прибули на місце затримання, стверджували, що це амфетамін. Затриманих передали цій оперативній групі. І того ж таки дня, зі слів нашого капітана, їх звільнили з-під варту, а в протоколах вилучення було вказано всього 5 доларів США, тисячу гривень, а маса ам-

Закінчення на стор. 5

НАРОД І АРМІЯ

Закінчення. Поч. на стор. 4

фетаміну зменшилася аж в десять разів!.

Ще одного дня бійці на блокпосту на в'їзді в м. Сватове затримали працівника Сватівського райвідділу МВС, у якого знайшли вибухівку. Його доставили у тамтешнє відділення міліції, та десь днів за два за рішенням місцевого суду його звільнили з-під варти.

Та це лише квіточки. Бо одного разу на блокпост під'їхала міліцейська машина, і екіпаж повідомив, що по дорозі рухається колона терористів. Тож відкривати вогонь слід зразу і на ураження. І

Божим промислом

Сьогодні, на фоні канонади і бойових дій, що точаться на Сході України між українськими військами і терористами та їх російськими господарями, навіть страшно подумати, що...

Що одну з найкращих в країні військових кафедр – Національного університету біоресурсів і природокористування України, де ось вже котрий десяток років проходять підготовку майбутні офіцери запасу, – могли ліквідувати одним розчерком пера. Навіщо вона, коли ворогів докола не залишилося?

Що на один з найбільших в колишньому Союзі навчальних центрів – "Десна" – теж чекала така ж сумна доля. Принаймні так говорять офіцери, які проходять тут службу. Більшість ангарів з бойовою технікою спорожніли і прийшли в господарську непридатність. Та й тому, що залишилося, – залишалося всього якихось два місяці до остаточної ліквідації.

Та Бог і розумні люди серед військових не допустили. Боєготовне військо країні потрібне! І тепер, коли стало ясно, що колишні друзі можуть стати найзлішими ворогами і принести смерть та нещастя а землю України, це стало ясно як ніколи.

А нинішнього літа і військова кафедра університету, і навчальний центр "Десна" знайшли конкретну точку дотику – курсанти з НУБіП України проходять польовий вишкіл на тутешніх полігонах. Раніше вони робили це в танковій частині на Гончарівському полігоні, але тамтешні військовики зараз захищають східні кордони України.

Горнило молодших лейтенантів запасу танкових і механізованих підрозділів

Військова кафедра НУБіП України, яка за час свого існування випустила понад 20 тисяч офіцерів запасу, на сьогодні має одну з найкращих навчальних баз. Та й викладаць-

АТО тривоги нашої

помчала далі. Тільки щаслива випадковість, інакше це не назвеш, відвернула нещастя. виявилось, що автоколона перевозила наших поранених, і супроводжувала її ота сама міліцейська машина! Ту сволоту і досі шукають. Не знаю, може, знайшли. Дуже б хотілося...

А коли ти спиняєш на блокпосту п'яного працівника прокуратури, то вже й не дивуєшся безкарності місцевої міліції, за діяльністю якої і має наглядати прокуратура. А так і було. Якось спиняємо авто, за кермом якого – водій з пляшкою пива.

Коли ж попросили його вийти, він фізично не зумів того зробити: намагаючись відкрити двері, просто... випав. Ото і був прокурор.

В таких умовах і служимо. І розраховуємо, що наші прохання будуть розглянуті найретельніше та в максимально короткий термін.

– А чи допомагають вам громадські організації або волонтери?

– Так. Якби не вони, то не знаємо, що й робили б без небайдужих громадян. Особливу подяку з питань матеріального забезпечення хочемо висловити Олегу Бондарю з

Ірпеня. Він з власної ініціативи допомагав нам ще на Євромайдані, і допомагає зараз. Власним коштом він придбав для батальйону 20 комплектів маскувальної форми, 5 "розгрузок", регулярно постачає продукти харчування.

А коли ми прибули до Києва, нас безоплатно поселили в одному з гуртожитків Національного університету біоресурсів і природокористування України. Цьому посприяв його очільник С.М. Ніколаєнко, який поруч з нами стояв на київському Майдані.

Станіслав Миколайович подякував бійцям "Луганська-1" за їх нелегку службу. А коли антитерористична кампанія закінчиться, сказав, у НУБіП України їх чекатимуть тільки живими і здоровими – вже як студентів. Адже вік у них саме студентський. Але минає він, на жаль, у вирі війни...

Так що світ не без хороших людей і патріотів України. І саме таких людей ми захищаємо на Сході України...

В.Обрамбальський

Від редакції. Бійці "Луганська-1" вимагають пояснення щодо витрат на майже мільйонну суму, виділену державою на потреби батальйону: чи була вона перерахована. Якщо так, то на що витрачена і куди подівалося спорядження, якого так не вистачає в зоні АТО...

Офіцери зростають на полігонах

кий колектив досвідчений – кандидати наук полковники А.О. Есаулов, В.О. Якубов, Л.В. Береговський, який пройшов Афганістан В.В. Бобко – колишній офіцер Укробату, виконував миротворчу місію в Іраку. Тож всі вони мають за плечима чималий бойовий досвід, який і передають курсантам. Кілька викладачів свого часу читали лекції в Академії оборони України, готуючи офіцерів оперативної ланки. Тож недаремно саме тут проводять інструкторсько-методичні заняття для начальників і завідувачів навчальних частин всіх військових кафедр, які готують офіцерів запасу для сухопутних військ.

Ця кафедра, з одного боку, типова, а з іншого – її колектив, навіть у найскладніші часи реформування Українського війська, зумів зберегти матеріально-технічну базу і докладає зараз великих зусиль для її зміцнення.

Екзаменне поле

Більш ніж 450 курсантів, майбутніх офіцерів запасу з числа студентів НУБіП України та його Ніжинського агротехнічного інституту, а також Білоцерківського національного аграрного університету та Уманського національного університету садівництва, пройшли в "Десні" нинішнього літа практичний офіцерський вишкіл.

– Під керівництвом науково-педагогічних співробітників нашої ка-

федри та досвідчених інструкторів навчального центру вони набувають військових спеціальностей командирів механізованого, танкового, автомобільного взводів, заступника командира з озброєння, інженера з електроспеціалізації, офіцерів ветеринарної служби, – коментує перебіг подій завідувач військової кафедри НУБіП України полковник А.О. Есаулов. – І хай вас не дивує наявність в цьому списку останніх: сьогодні в Збройних Силах України, на замовлення яких і готують кадрових офіцерів ветеринарної служби, та силових структурах "несуть службу" чимало братів наших менших, які потребують догляду і турботи, та й для інших нинішніх курсантів, хто обрав майбутньою професією службу у Збройних Силах України, роботи вистачить.

За планом проведення польових зборів на полігонах проходили практичні заняття з основ водіння відповідної військової техніки, вогневої, тактичної, тактико-спеціальної, інженерної, топографічної підготовки тощо. Одним з основних етапів польових зборів стали ротнотактичні навчання. На цьому етапі кожен курсант має пройти обкатку танками. При цьому важливий не тільки психологічний аспект, а й те, що кожен з майбутніх офіцерів має вразити бойову машину гранатою.

В один з днів за діями курсантів –

студентів спостерігав очільник університету С.М. Ніколаєнко. Та він не залишився статичним спостерігачем. Випускник факультету механізації нашого вишу і майор запасу, він сам, як механік-водій, керував бойовою машиною піхоти та танком Т-64Б (саме на цій техніці опановують практичні навички наші курсанти).

– Чи складно? Я керував всіма типами тракторів, які тільки є в Україні, тож нічого складного не було. Треба тільки мати відповідні навички механіка-водія. І розуміти, що ще тобі, як чоловіку і захиснику, потрібно...

Очільник університету зустрівся з командуванням навчального центру "Десна".

– Зараз ваші курсанти опановують ази військової професії. Якщо їх періодично "шліфувати", то з цих хлопців зрештою вийдуть дуже непогані офіцери запасу, – говорить начальник центру генерал-майор І.І. Танцюра. – Адже два роки теоретичних навчань на кафедрі, підкріплені нинішніми польовими зборами, – то непогана школа. І саме вона, не дай Бог що, допоможе вижити самим і врятувати підлеглих...

В.о. ректора спілкувався з курсантами на кожному з полігонів, цікавився станом харчування і ходом підготовки. На думку курсантів, технічні тренажери на базі військової кафедри все ж кращі, аніж у "Десні". Але задоволені тим, як інструктори та офіцери частини проводять практичні навчання.

– Враження? – після проходження траси на БМП ділиться враженнями студент факультету комп'ютерних наук Анатолій Жук – Шалені! Адреналін зашкалює! А головне, що перестав боятися – страх зникає і розумієш, що бойова машина тебе слухається...

До речі, серед офіцерів і інструкторів "Десни", які їх готують в польових умовах, чимало випускників військової кафедри університету. А.С. Петренко, начальник відділення контролю навчального відділу, виріс на цих полігонах до підполковника.

– Як сталося, що агроном став зрештою військовим? – цікавився.

– А дуже просто. Після закінчення агрономічного факультету працював заступником директора льнозаводу у Козельці. Потужне було підприємство. На жаль, у недобрій пам'яті 90-ті роки воно почало занепадати, та так і не вийшло з крутого піке. Так і знадобилося військове звання, здобути у виші. Командував взводом, ротою, був начальником полігону. Тепер от навчаю курсантів у "Десні"...

У механізованому полку проходить службу майор І. Зубковський,

теж колишній студент університету. Він та його товариші по службі переконані, що такі навчальні центри, як "Десна", сьогодні Україні вкрай потрібні. І їх число потрібно збільшувати.

Не обійшлося на цьогорічних зборах і без змін у навчальному плані. Так, враховуючи специфіку бойових дій, що тривають на Сході України, курсантів навчали майстерності ведення бойових дій в умовах антитерористичної операції, зокрема, організації блокпостів і порядку дій на них.

Присяги незабутній день

А "зенітом" зборів станули державні іспити (за їх результатами курсантам присвоювалося військове звання молодшого лейтенанта запасу) та прийняття присяги на вірність народу України.

... "Я, Запара Віктор Вікторович, вступаю на військову службу і урочисто присягаю Українському народові завжди бути йому вірним і відданим, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканість, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно додержуватися Конституції України та законів України, зберігати державну таємницю.

Присягаю виконувати свої обов'язки в інтересах співвітчизників.

Присягаю ніколи не зрадити Українському народові".

І день присяги на вірність українському народові молоді офіцери запасу запам'ятають назавжди. По собі знаю...

В.Обрамбальський

АКТУАЛЬНО

Програма розвитку університету
"Голосіївська ініціатива - 2020"

висунута на розгляд колективу

Університети мають кілька шляхів розвитку. Домінуючим і визначальним є програмний метод. На сьогодні в Україні діють десять програм розвитку університетів, таких як Національний університет "Києво-Могилянська академія", Київський національний університет ім. Т. Шевченка та інші. Крім того, у проєкті враховано і план розвитку, сформований колективом НУБіП України у попередньому році. Є і певні елементи новизни.

Проєкт програми містить загальні положення, мету та завдання, аналіз сучасних тенденцій в університетській освіті та науці, шляхи і способи розв'язання проблем. Він також включає 10 основних напрямків. Це – активізація та диверсифікація міжнародної діяльності, підвищення рівня якості навчання, розширення можливості доступу до освітніх послуг, стратегічний план розвитку наукової та інноваційної діяльності.

Особливу увагу приділено студентському самоврядуванню, інтелектуальному та особистісному розвитку молоді. Адже студентське самоврядування – одна з основних підвалин демократизації освіти.

П'ятим напрямом визначено оновлення матеріально-технічної бази університету та покращення соціального благополуччя співробітників і студентів. Шостим – новим на сьогодні напрямом – стали організаційні заходи і морально-етичні цінності та суспільні орієнтири колективу НУБіП України. Він конче потрібен для відповідей на виклики часу.

Наступний напрям – це демократизація управління. Основний акцент у ньому робиться на виборності керівництва. З 2015 року вводиться пряме конкурсне обрання претендентів на посаду ректора та інших посадових осіб, зокрема деканів, завідувачів кафедр у послідовні терміни тривалістю до п'яти років.

У десятку основних напрямів розвитку нашого вишу також входять забезпечення його фінансової стійкості, заходи для підтвердження статусу дослідницького університету. І, нарешті, ще один новий напрям – участь у реалізації державних завдань у галузі АПК, освіти і науки та програм розвитку галузей економіки.

А завершає "Голосіївську ініціативу – 2020" фінальний блок – очікувані результати від реалізації.

Проєкт програми розвитку НУБіП України викликав великий інтерес серед членів ректорату, на засіданні якого він був вперше представлений. Але будь-який проєкт залишатиметься неповним, поки свої пропозиції до нього не висловлять усі члени колективу університету. В навчально-наукових інститутах, навчально-дослідних господарствах його обговорили і підготували пропозиції, які і були, за доцільності, враховані.

За кілька днів – на серпневій конференції трудового колективу – остаточний його варіант буде представлено широкому загалу.

О. Наконечна

ВІТАЄМО!

Відбулися вибори президента Національної академії аграрних наук України.

Ним став заслужений працівник сільського господарства, доктор сільськогосподарських наук академік НААН України **Я.М. Гадзало**. Ярослав Михайлович – наш випускник з відзнакою закінчив факультет захисту рослин УСГА. Тут же навчався в аспірантурі і застив кандидатську та докторську дисертації.

ГОСПОДАРЮЄМО

До навчального року готові

Попри фінансові проблеми, нинішнє літо виявилось в плані ремонту доволі продуктивним. Розпочну з третього корпусу. Нині завершується виготовлення 18 сталевих конструкцій – на дах. Їх вартість – 1,6 мільйона гривень.

До речі, саме дахи – ахілесова п'ята університету. Візьмемо хоча б 12-й навчальний корпус. Попри ледь не щорічні ремонти покрівлі, під час негоди вода постійно протікала, заливаючи верхні поверхи і зводячи нанівець внутрішній ремонт. Зараз і в 12-му, і в 12А корпусах встановлюється нова покрівля. Такою ж буде вкрито і віварій.

Спортсмени і працівники кафедри фізичного виховання теж волають про допомогу. На сьогодні дах спортивного корпусу вже перекрито, проводимо ремонтні тренажерної та ігрової зал.

Це об'єкти, які викликали найбільше нарікань. Та, окрім них, завершуються ремонтні роботи і в інших корпусах та гуртожитках, які цього потребують. Зокрема, у 4-му гуртожитку відремонтовані місця загального користування, балкони та деякі перекриття. У 7-му – замінено дах. Силами ремонтно-будівельної бригади університету проведені поточні ремонти у гуртожитках №№1, 3, 9, 12. До кінця року заплановано у гуртожитках №№6, 8, 9, 11 привести до ладу душові кімнати, місця загального користування, а в №4 – замінити дах.

До речі, вся необхідна для ремонтів деревина – власна. Вона надходить з Боярської лісової дослідної станції.

В. Іщенко, в.о. проректора з навчально-науково-виробничих питань розвитку і адміністративно-господарської діяльності

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

Закінчення. Поч. на стор. 1

Цей крок дозволить отримати допомогу у розмірі 350 млн японських єн (3,2 млн дол. США) для закупівлі спеціального медичного та радіологічного устаткування для Національного університету біоресурсів і природокористування України, Національного наукового центру радіаційної медицини, а також 5 обласних лікарень у Житомирі, Луцьку, Києві, Рівному, Чернігові.

У цій угоді поєдналися добра воля японського народу і визнання ним тієї величезної ролі, яку відіграли українські вчені у ліквідації наслідків аварії на АЕС Фукусіма. Нагадаємо, що три роки тому Японія пережила трагедію, подібну до Чорнобильської. Тоді понад 60 груп японських вчених приїздили до України переймати досвід українських колег.

Однією з основних їх адрес став Український науково-дослідний інститут сільськогосподарської радіології НУБіП України, вчені якого займаються радіологічним контролем протягом всього постчорнобильського періоду. Саме завдяки зусиллям його науковців дози опромінення населення України після Чорнобильської катастрофи були зменшені удвічі!

– Після вибуху на Чорнобильській АЕС на плечі наших колег

Грантова допомога уряду Японії

визначення величезне навантаження – визначення рівня забруднення землі, продуктів харчування, – розповідає директор інституту В.О. Кашпаров. – Потребували негайних відповідей питання, що робити з м'ясом, молоком, зерном та іншою сільськогосподарською продукцією, що вироблялася на забруднених територіях. Було розроблено методику визначення рівня щільності забруднення території. Велася робота з подваторного обстеження для уточнення доз опромінення населення.

А далі співробітники інституту довели необхідність включення вимірів радіоактивного забруднення молока і картоплі в методику паспортизації населених пунктів. До речі, їх і зараз використовує Національний науковий центр радіаційної медицини для розрахунку внутрішніх доз опромінення населення...

Наші науковці активно співпрацюють із зарубіжними колегами, зокрема, одного з найбільших центрів Франції – Інституту ядерної безпеки і радіаційного захисту. У Чорнобильській зоні є два полігони НУБіП України, де фахівці різних країн проводять наукові експерименти, в тому числі в рамках проєктів МАГАТЕ і НАТО (один з них ви бачите на фото. – Ред.).

У білоруських партнерів

На запрошення ректора Білоруської державної сільськогосподарської академії П.О. Саскевича делегація нашого університету на чолі з в.о. ректора С.М. Ніколаєнком з робочою поїздкою відвідала білоруське місто Горки, де розташований цей виш.

...Якось так трапилось, що, маючи багато партнерів по всьому світу, ми призабули про Білорусь з її значним освітньо-науковим потенціалом. А вона ж ось, зовсім поруч. Якійось дві години – і ти на державному кордоні. От і відправилася наша делегація з цим потенціалом знайомитися.

Основною метою візиту став обмін досвідом підготовки фахівців для сільського господарства та ознайомлення з досягненнями Білоруської державної сільськогосподарської академії. Два роки тому академії було виділено значні бюджетні кошти на модернізацію навчально-експериментальної бази, будівництво плавального басейну, сучасного гуртожитку на 800 студентів тощо. Наші білоруські колеги використали їх з максимальною користю. Тож сьогодні цей виш має прекрасну базу з рибиництва, молочного скотарства, механізації і автоматизації технологічних процесів у тваринництві.

Представники НУБіП України відвідали ряд кафедр, аквакомплекс, навчальну школу-ферму, молочний комплекс навчально-дослідного

господарства, сервісний центр з діагностики та обслуговування техніки і т.д. Ми також знайомилися з досвідом створення агромістечка для переселенців із зони чорнобильського лиха.

Найбільше враження справило рибогосподарський комплекс з чотирьох автономних модулів. На його будівництво з державного бюджету Білорусі були виділені кошти, еквівалентні майже 7 млн. доларів США. По суті своїй індустріальний, він забезпечує і практичне навчання: тут займаються як студенти тютешного зооінженерного факультету, так і їх ровесники з Польщі і Росії, а також викладачі з інших навчальних закладів країни.

Увагу привертає і навчальна школа-ферма. Вона енергоавтономна – усю необхідну для виробництва енергію забезпечують вітрова станція і комплекс сонячних батарей. Окремо зазначу, що в усіх технологічних процесах тут задіяна техніка вітчизняного виробництва, що не поступається іноземним аналогам.

На завершення візиту було обговорено широке коло питань та підписано договір про співробітництво між НУБіП України і БДСГА. С.М. Ніколаєнко подякував колезі П.О. Саскевичу за теплий прийом та запросив білорусів з візитом-відповіддю до України.

І. Білоус

тету, так і їх ровесники з Польщі і Росії, а також викладачі з інших навчальних закладів країни.

Увагу привертає і навчальна школа-ферма. Вона енергоавтономна – усю необхідну для виробництва енергію забезпечують вітрова станція і комплекс сонячних батарей. Окремо зазначу, що в усіх технологічних процесах тут задіяна техніка вітчизняного виробництва, що не поступається іноземним аналогам.

На завершення візиту було обговорено широке коло питань та підписано договір про співробітництво між НУБіП України і БДСГА.

С.М. Ніколаєнко подякував колезі П.О. Саскевичу за теплий прийом та запросив білорусів з візитом-відповіддю до України.

В. Кондратюк,
в.о. директора ННІ тваринництва та водних біоресурсів

ДУХОВНІСТЬ

Україна потребує національної ідентичності

"Українці, усвідомивши себе як нація, мають нікуди не йти – ні на Схід, ні на Захід. Ми маємо, перш за все, освоїти свою минулу історію... Вивчення її показує, що Україна в минулому, в тисячолітній історії, зробила величезний внесок у розвиток цивілізації. Ми маємо чим гордитися! Безперечно, кожен із нас виступає проти ізоляціонізму, проти того, щоб навколо України збудувати "китайську стіну" і жити тільки своїми надбаннями. Необхідно вивчати і Захід, і Схід, і Південь та брати звідти все, що тільки можна взяти на користь українцям". Це – слова з виступу Левка Лук'яненка, які пролу-

нали на засіданні "круглого столу" "Морально-етичні основи цивілізаційного вибору України. Зустріч поколінь", що пройшов у Всеукраїнському прес-центрі Українського національного інформаційного агентства "Українформ". Організували його Національна експертна комісія України з питань захисту суспільної моралі спільно з Фондом волонтерів України.

Серед учасників розмови – моральні авторитети нашого суспільства, чий імена знані і шановані в усьому цивілізованому світі, зокрема, Богдан Гаврилишин, Семен Глузман, Іван Драч, Володимир Горбулін,

Левко Лук'яненко, Мирослав Попович, Юрій Щербак, а також лідери молодіжних організацій та рухів, на чий плечі лягає відповідальність за майбутнє України. Активну участь в заході взяли і студенти нашого університету: ми мали можливість задавати питання, висловлювати свої думки щодо актуальних та болючих питань молоді. Говорили про болючі питання сьогодення, пріоритети і тенденції, економічні та соціально-політичні перспективи держави.

Учасники "круглого столу" ухвалили резолюцію, в якій наголошується, зокрема, на необхідності розробки концепції української національної ідентичності. В першому ж пункті документу звернулося до Президента України та уряду щодо розробки Державної програми з національно-патріотичної роботи в установах освіти, культури, правоохоронних і контролюючих органах.

Ми і надалі плануємо активно долучатися до подібних заходів, представляти погляди та бачення майбутнього країни очима молоді.

О.Кухар,
голова Студентської організації НУБіП України

Студенти за єдність країни

Студенти Бобровицького коледжу економіки та менеджменту ім. О. Майнової у вбранні кольорів національного прапора України, вишиванках урочистою ходюю пройшли містом.

Всі небайдужі до цілісності України мали змогу поставити свої підписи на розгорнутій стрічці єднання "Я за єдину Україну!" У читальній залі бібліотеки була розгорнута виставка літератури "Нас єднає

Україна" і демонструвався тематичний відеофільм. Під час літературного свята "Я люблю Україну своєю!" студенти з хвилюванням та душевним трепетом читали рядки, присвячені рідній землі та всім, хто на ній живе, любить, творить красу і готовий стати на захист своєї Батьківщини.

Студенти коледжу об'єдналися на флешмобі "Україна єдина", який розпочався на території навчального

комплексу, а потім виплеснувся на місто і молодь рушила містом "Маршем єднання". Жителі Бобровицького щиро їх вітали, висловлювали підтримку прагненню молоді зберегти єдність України, дякували за своєчасність, емоційність та патріотизм акції, організованої в ці нелегкі для нашої країни дні.

А 23 серпня ми відсвяткували День державного прапора. І готуємося до Дня Незалежності України...

Н. Шаповал,
заступник директора коледжу

СТУДЕНТСЬКЕ ПОПОВНЕННЯ

Анастасія Звягінцева, студентка 1-го курсу педагогічного факультету:

– Я обрала Національний університет біоресурсів і природокористування України не випадково. Чула позитивні відгуки про нього від знайомих, які навчаються тут. Моніторячи сайти

різних університетів, знайомлячись з їх рейтингами і побачивши результати, переконалася, що відсьогодні вже наш виш – дійсно один з кращих в країні.

Подаючи документи, була приємно здивована його розміщенням: навколо – жива природа, корпуси і майже всі гуртожитки розміщені поряд, що зручно для навчання. Обрала педагогічний факультет імені професора Віктора

Сидоренка і навчання за напрямом "Соціальна педагогіка".

Спілкування з представниками деканату переконали, що всі викладачі – гарні та приємні люди: вони гарно ставляться до студентів і завжди готові допомогти вирішити ті чи інші проблеми, почути та зрозуміти кожного. А ще впевнена, що з моїми стараннями та їх допомогою навчатися буде приємно і легко, а головне, із задоволенням...

ПОКОЛІННЯ

Академгрупа, яку не забути

Спогади наставника

...Згадується далекий вже 1973 рік. Мене, молодого асистента кафедри експлуатації машинно-тракторного парку, призначили наставником групи студентів М-735 факультету механізації сільського господарства Української сільськогосподарської академії. То була моя перша студентська група. Хоч за 45 років педагогічної роботи я виховав декілька поколінь фахівців з механізації сільського господарства, вона виявилась однією з найбільш успішних. І справа не у кількості відмінників (їх було лише чотири – Станіслав Ніколаєнко, Микола Жерняк, Микола Лобода і Анатолій Лизогуб): у 2014 році в моїй "підшефній" групі бакалаврів ТТ-1004 їх було семеро, але стільки ж і трієчників. У М-735 найбільш чисельним був "середній прошарок" і майже не було трієчників. Їх кістяк склали армієць і виробничники зі стажем – Володимир Коваленко, Валерій Кропивницький, Василь Хоменко, Володимир Ярош та інші, всіх уже й не пригадаю. Додайте до них відмінників – то була моя надійна опора. До того ж, я також мав за плечима чотирирічний трудовий стаж роботи на виробництві і досвід виховної роботи секретаря комсомольської організації районного об'єднання "Сільгосптехніка" та позаштатного секретаря райкому комсомолу по роботі з сільською молоддю.

Разом з старостою Миколою Жерняком, комсомольським і профспілковим активом мені працювалося напрочуд легко. Колектив був згуртований. За результатами п'ятирічного змагання серед академічних груп УСГА наша М-735 зайняла перше місце за комплексною оцінкою навчальної, виховної і військово-патріотичної роботи. Тож студентів разом з їх наставником було відзначено семиденною туристичною путівкою по шести містах Малою золотого кільця Росії – Ленінград-Новгород-Ярославль-Горький-Москва-Орел. На травневі свята у 1978 році з Києва було споряджено туристичний поїзд з повним продовольчим забезпеченням. Вночі ми переїздили між містами, а вдень на залізничних вокзалах нас очікували туристичні автобуси. Завдячуючи цій подорожі, студенти ще більше згуртувалися, естетично і морально збагатилися.

Серед студентів групи особливо виділявся Станіслав Ніколаєнко. Виходець з трудової селянської сім'ї, він мав фундаментальну шкільну підготовку. За п'ять років навчання в академії отримав лише одну четвірку – з історії КПРС у доцента Є.С. Короїд.

Він сам навчався в відмінно і допомагав однокурсникам, особливо студентам зі стажем роботи і армієцям, займався в спортивній секції, навіть виконав норматив кандидата в майстри спорту з боротьби. Був срудованим, працездатним, відповідальним, доброзичливим, щирим, співчутливим, не по роках самостійним хлопцем. З особливим душевним теплом і повагою він ставився (та й тепер ставиться) до своїх батьків. До речі, ненці, Галині Іллінічній, в наступному році виповниться 90 років. Батько, Микола Селівейстрович, маючи всього шість класів освіти, був доволі мудрою людиною, знав напам'ять всього Шевченка. Фронтвик, він пройшов усю війну, відчув на собі жахи концтабору, був контужений. Такі ж душевне тепло і повагу відчував до своєї першої вчительки – Надії Свиридонівни Ратушної, на рік молодшої від мами. Нині колишня педагог проживає в Богданівці і щиро дякує своєму учню за увагу і повагу до неї.

На яких би посадах – народним депутатом, головою комітету Верховної Ради України з питань освіти і науки, міністром – Станіслав Миколайович не працював, він ніколи не забував школу, свою alma mater – УСГА, які дали йому міцні знання і путівку в життя. Зрештою, повернувся до рідного Голосієва, пройшовши шлях від студента до доктора педагогічних наук, професора, в.о. ректора Національного університету біоресурсів і природокористування України.

В. Гречкосій,
доцент кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту

1978 рік. Група студентів М-735 в Ленінграді. Перший справа в першому ряду - Станіслав Ніколаєнко.

СПОРТ

Призери європейського чемпіонату

Три дні в Приморсько (Болгарія) тривав чемпіонат Європи зі спортивного радіоорієнтування. Участь у ньому взяли і спортсмени НУБІП України.

Серед жінок два 2-х місця – на діапазонах 144 МГц і 3,5 МГц – виборола асистент кафедри комп'ютерних наук Олександра Пархоменко. А старший викладач кафедри фізичного виховання Вячеслав Пархоменко був кращим на дистанції "спринт" у категорії М-50.

Инф. "УК"

ОГОЛОШЕННЯ

Національний університет біоресурсів і природокористування України

оголошує

прийом до аспірантури і докторантури на 2015 рік

До докторантури університету з галузей наук: з відривом від виробництва:

технічних, сільськогосподарських, економічних, біологічних, педагогічних, хімічних, ветеринарних, юридичних, філософських.

Прийом документів – з 1 травня 2015 року, зарахування – з 1 вересня 2015 р.

До аспірантури університету з таких спеціальностей

з відривом від виробництва:

загальне землеробство; рослинництво; первинна обробка продуктів рослинництва; селекція і насінництво; кормовиробництво і лувництво; овочівництво; плодівництво; фізіологія рослин; біотехнологія; екологія; ботаніка; ентомологія; фітопатологія; агрогрунтознавство і агрофізика; агрохімія; земельне право, аграрне право, екологічне право, природоресурсне право; адміністративне право і процес, фінансове право, інформаційне право; економіка природокористування та охорони навколишнього середовища; фізична географія, геофізика і геохімія ландшафтів; економіка та управління національним господарством; економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності); гроші, фінанси і кредит; бухгалтерський облік, аналіз та аудит; історія філософії; діалектика і методологія пізнання; релігієзнавство; теорія та методика навчання (з галузей знань); теорія і методика професійної освіти; лісові культури та фіто-меліорація; лісовпорядкування і лісова таксація; лісознавство і лісівництво; генетика; годівля тварин і технологія кормів; технологія виробництва продуктів тваринництва; іхтіологія; рибництво; технологія харчової продукції; фізіологія людини і тварин; біохімія; радіобіологія; діагностика і терапія тварин; патологія, онкологія і морфологія тварин; ветеринарне акушерство; ветеринарна хірургія; ветеринарно-санітарна експертиза; ветеринарна мікробіологія, епізоотологія, інфекційні хвороби та імунологія; машини і засоби механізації сільськогосподарського виробництва; прикладна геометрія, інженерна графіка; автоматизація процесів керування; електротехнічні комплекси і системи;

без відриву від виробництва:

рослинництво; селекція і насінництво; кормовиробництво і лувництво; плодівництво; фізіологія рослин; біотехнологія; екологія; фітопатологія; агрогрунтознавство і агрофізика; земельне право, аграрне право, екологічне право, природоресурсне право; адміністративне право і процес, фінансове право, інформаційне право; економіка природокористування та охорони навколишнього середовища; фізична географія, геофізика і геохімія ландшафтів; економіка та управління національним господарством; економіка та управління підприємствами; гроші, фінанси і кредит; бухгалтерський облік, аналіз та аудит; історія філософії; теорія та методика навчання (з галузей знань); теорія і методика професійної освіти; лісові культури та фіто-меліорація; лісознавство і лісівництво; розведення та селекція тварин; годівля тварин і технологія кормів; технологія виробництва продуктів тваринництва; рибництво; технологія харчової продукції; стандартизація, сертифікація та метрологічне забезпечення; фізіологія людини і тварин; ветеринарна хірургія; ветеринарна мікробіологія, епізоотологія, інфекційні хвороби та імунологія; машини і засоби механізації сільськогосподарського виробництва.

Прийом документів - з 1 листопада 2014 по 15 січня 2015 року.

Вступники складають іспити зі спеціальності, філософії та іноземної мови.

За довідками звертатись: 03041, Київ-041, вул. Генерала Родіменка 19, 1-й корпус, кімн. 106, телефон для довідок: 8 (044) 527-82-61, E-mail: aspirantura@nubip.edu.ua

ЖИТТЯ ЯК ЗАХОПЛЕННЯ

Таке прекрасне створіння – кінь...

Закінчення. Поч. на стор. 1

Саме від А.В. Скабард ми дізналися, що коні бачать кольорові сні (а це вдається далеко не кожній людині), пізнають собі подібних на картинках, уміють дружити, мають майже собачі нюх і слух, розвинений дотик, бояться бджіл і цілком можуть замінити комтас. І це – далеко-далеко не все. І от про це "далеко не все" нам і погодилося розповісти Анна Вікторівна.

– Кажуть, коні мають доволі високий інтелект, своєрідне "кінське IQ"?

– Доведено, що за інтелектом серед тварин коні стоять на п'ятому місці, випереджаючи собак. Вони дуже віддані, аналізують поведінку людини, розуміють, коли потрібно коритися господарю, здатні винести його з біди. Коні швидко прив'язуються до людини, створюють міцні союзи між собою. Вони вміють "дружити" з кішками і собаками, особливо симпатизують першим: неодноразово помічено, що коні уважно слухають муркотіння "домашніх тигрів", дозволяють їм тертися об ноги і навіть залазити на спину.

Між собою коні спілкуються, використовуючи різні тембри іржання для передачі сигналів у табуні. Якщо показати коневі фотографію його родича, то можна спостерігати цікаву реакцію: тварина тихенько ірже, обнюхує світлинку. Справа в тому, що здатність розрізняти кольори і периферійний зір допомагають коням пізнавати один одного навіть на картинці. Разом з тим кінь добре вловлює агресію стосовно себе, відчуває людський страх, тому в розлученому стані або з поганими манерами до тварини краще не наближатися. Також він за версту відчуває і алкогольні випари, тому п'яна людина серйозно ризикує. До речі, більшість травм у кінному спорті трапляються під час прогулянки, а в професійному спорті важкі травми найзвичайніші – рідкість.

– Анно Вікторівно, кажуть, що коні – прекрасні лікарі...

– Це дійсно так. Сьогодні все більшої популярності набуває іпотерапія – "лікування кіньми". Вона ґрунтується, у першу чергу, на спілкуванні з конем – фізичному та психологічному. Катання на коні позитивно впливає на нервову систему людини, розбудовує навички спілкування і дружби, знімає стрес. Іпотерапія особливо ефективна при роботі з дітьми, які страждають на аутизм або ДЦП. Коні допомагають їм відчутти своє тіло, стати впевненішими, а головне – бути відкритими світу. Дивно, але, спілкуючись з конем, людина позбувається багатьох фобій, хвилювань і страхів. Заняття на свіжому повітрі дають потужне навантаження на м'язи, поліпшують поставу, зміцнюють організм у цілому. Цікаво, що конюхи і ті, хто часто спілкуються з кіньми, удвічі менше ризикують занедужати на діабет.

– А що скажете про коней в історії людства?..

– Безліч історій з реального життя і художньої літератури описують коней, які додали тисячі кілометрів, щоб жити поруч з хазяїном. Стосунки між конем і його господарем – це більше, ніж дружба двох

дивовижних створінь природи. Римський імператор Калігула приводив у сенат свого коня і... радився з ним, вважаючи, що той розумніший від усіх радників, разом узятих. Олександр Македонський буквально боготворив свого Буцефала. У тому місці, де він загинув на бойовищі, полководець заснував місто і назвав його на честь свого улюбленця.

– Наскільки правда, що у кінського племені є власна "родова аристократія", корені якої фіксуються документально?

– Якщо я правильно зрозуміла питання, мова йде про Книгу родоводів коней. Її почали в Англії в 1791 році, і саме за нею можна простежити їх "генеалогію", починаючи з 1690 року. До речі, у перегонах разом з чистокровними скакунами коні з сумнівним родоводом брати участі не можуть. Та це й даремна справа: чистопорідні скакуни сильніші і швидші.

– А в Книзі рекордів Гіннеса є згадки про коней?

– Обов'язково! І чимало. Давайте згадувати хронологічно. Максимальна документально зафіксована тривалість життя коня – 62 роки. Цей довгожитель – Старий Біллі – народився у Великій Британії в 1760 році і бусирував баржі аж до 1819 року. У 1949 році в Чилі кінь по кличці Хуазо взяв рекордну висоту 2,47 метра.

У 1975 році жеребець Самтінг у Йоганнесбургві зміг перестрибнути рів з водою заввишки 8,4 метра. Або ось таке. На Лондонському аукціоні шейх Дубай Мохаммед бен Рашид АльМактум придбав однорічного скакуна за 5 млн. 536 тисяч доларів. Торг тривав чотири години! Ім'я продавця залишилося невідомим, але його чистий прибуток склав більше 5 мільйонів, тому що сам він у США заплатив за жеребця всього 360 тисяч доларів. У серпні 1983 року цей же шейх продав свого чистопорідного англійського жеребця Шаріфа Дансера за 40 мільйонів доларів. Цей рекорд ціни ще й досі не побито.

– Хто з ваших чотириногих вихованців вам запам'ятався найбільше?

– Дарлінг. На превеликий жаль, його вже немає. То був жеребець латвійської напівкрової верхової

породи, якого привезли до нас в університет у трирічному віці. Згодом він став переможцем і призером чемпіонатів України та Прибалтики з коню, призером етапів Кубка Volvo та багатьох інших змагань.

За рік до перших президентських виборів в незалежній Україні Дарлінг подарували Леоніду Кравчуку. Леонід Макарович, вже будучи президентом, разом з онукою відвідував на стайні свого улюбленця.

У дванадцять років Дарлінг помер, і ми поховали його на території навчальної стайні біля конкурного майданчика, де він неодноразово виступав і перемагав. Таких, як він, вже нема і не буде...

– Ви часто виїждите у відраження зі збірною України. Де були останнього разу?

– В Італії, в Ареццо, нещодавно пройшов чемпіонат Європи з коню серед дітей, юнаків і юніорів. Незважаючи на складну обстановку в країні, наші діти змогли зібратися і показати результат, якого ніхто з українських вершників раніше не показував. Вони (фото внизу. – Ред.) посіли 10-ту сходинку, випередивши сильні збірні таких країн, як Голландія, Росія, Греція, Іспанія, Чехія та інших.

– Будь ласка, представте коротко кафедру, де ви працюєте...

– Наша кафедра конярства, кіннозаводства та економіки тваринництва, яка нещодавно відзначила своє 20-річчя, – єдина в Україні, де ведеться підготовка фахівців з конярства за робітничим, спортивним та соціальним напрямом призначення коней для потреб суспільства. Крім того, тут поліпшують практичну підготовку фахівців, навчають студентів початковим навичкам верхової їзди та кінного спорту. На стайні кафедри утримуються коні різних порід – арабська, чистокровна та українська верхові, орловський та російський рисаки, торійська, латвійська, ютландська та шетлендські поні. До речі, реалізація молодяку різного віку приносить щороку 150-200 тисяч гривень прибутку. Але це не головне. Головне, що є таке прекрасне створіння – кінь...

Інтерв'ю провів О. Скрипник

Газета Національного університету біоресурсів і природокористування України
Університетський КУРЕР

Виходить з вересня 1956 року як "ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ", а з квітня 2009 року – як "УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУРЕР"

Свідчення про державну реєстрацію: № 148-10-24 від 30.03.2009 року.

Засновник: Національний університет біоресурсів і природокористування України

Редакція газети: головний редактор Валентин Обрамбальський

Над номером працювали: верстка – Наталя Березовенко

кореспонденти Ірина Білоус, Ніна Чехлова

фото номера: Геннадій Кушанов

Адреса редакції:

Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15. Редакція – 12-й навчальний корпус, блок Д, кім.308. Тел.: 097-987-48-42. E-mail: za_sg_kadry@ukr.net

Газета виходить раз на місяць. Поширюється безкоштовно

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та фотографії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет:

Видавничий центр НУБІП України, Київ, пров. Сільськогосподарський, 4, корп.17. тел.: (044) 527-80-49.

Номер віддруковано: ТОВ "Інтерекспресдрук"

Тираж 2000 прим. Зам. №1081